

[Lenger]

i besvarelser af spørgsmål fra mig, hvor han ikke rigtig kunne finde ud af, om børnefamilieydelsen skulle kompensere for et lavere personfradrag eller for bortfaldet af et almindeligt børnetilskud og børnechecken, eller hvad det nu var, den skulle kompensere for, og hvor min påstand var, at der var nogle børnefamilier, der kom til at betale 2 gange for børnefamilieydelsen. Jeg opfatter ministerens ændringsforslag som en imødekommelse af det synspunkt.

Vi er tilfredse med, at 2.000 kr.-fradraget bliver afskaffet. Vi er ikke tilfredse med, at den personkreds, som får adgang til kapitalpensionen, udvides; det var det modsatte, der var behov for. Det er jo dem, der ikke har råd til eller mulighed for at få disse opsparingsordninger, som betaler gildet, og vi mener, der efterhånden trækkes så store vekslers på den fremtidige produktion, at vi ikke blot af fordelingsmæssige grunde, men også ud fra helt banale og elementære økonomiske overvejelser ønsker at sige, at man altså må stoppe udstedelsen af disse vekslers på fremtidens produktion.

Vi er også tilfredse med, at der i et af lovforslagene ryddes op i de mange fradrag for løbende ydelser, som har grebet om sig i alt for høj grad, men vi vil godt understrege, at det er jo ikke nogen tilfældighed, at mange kulturelle, sundhedsmæssige, forskningsmæssige, uddannelsesmæssige og andre organisationer har måttet gøre brug af ordninger af denne karakter; det skyldes, at de udsultes i den grad af offentlige midler, at de ikke har haft andet valg end at søge at udnytte de finansieringsformer, som nu forelå; og de indebærer groft sagt, at den enkelte borger udstyres med et checkhæfte til finansministerens konto, så han eller hun kan fordoble det beløb, som man nu ønsker at afse, og så lade finansministeren betale resten.

Vi synes, det er rimeligt at begrænse eller afskaffe den slags. Vi er betænkelige ved at gøre det isoleret, men det bør være finansministeren, der har nøglen til sin egen pengekasse. Der bør ikke ligge ganske vist legaliserede, men alligevel piratnøgler alle mulige steder til finansministerens pengekasse.

Hvad den konkrete udformning derimod angår, synes vi ikke, at man har været særlig heldig med afgrænsningen af loven. Vi tænker bl. a. på, at der bevares fradragmulighed for ydelser til en række religiøse trossam-

fund, hvoraf konsekvensen er, at det offentlige bidrag pr. medlem af faktisk alle andre trossamfund end folkekirken kan komme til at overstige det offentliges direkte og indirekte bidrag pr. medlem af folkekirken. Det er diskrimination af lige præcis ét trossamfund, nemlig folkekirken, og det følger naturligvis af, at lovforslaget ikke tager skridtet fuldt ud, men kun inddrager en del af de legaliserede piratnøgler til finansministerens pengekasse. Derfor vil vi undlade at stemme ved tredjebehandlingen af dette forslag.

Hvad angår nr. L 151 har jeg redegjort for VS' holdning ved førstebehandlingen. Vi synes ikke, det er den mest indlysende måde at lette de svageste grupper på, men hvis det endelig skal være, vil vi da stemme for. Vi vil dog anbefale de ændringsforslag, der foreligger fra SF, fordi de neutraliserer den skatteforhøjelse, som ellers ville blive resultatet af personskatloven for eksempelvis den skifteholdsarbejder, den arbejdsløse eller den studerende med en smule løsarbejde, som jeg tidligere trak frem, og som jeg er overbevist om foranlediger hr. Lykketoft til at bede om en kort bemærkning lige om lidt.

Alt i alt: af denne pakke skatteforligsforslag vil vi stemme imod L 106, undlade at stemme til L 107, L 108 og L 109, stemme for L 110, undlade at stemme til L 111 og L 112 og stemme for L 151.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Det skal blive en række meget korte bemærkninger.

Kapitalafkast for folk med store formuer beskattes ikke lempeligere end arbejdsindkomsten, når denne skattereform er vedtaget, for vi har op til 56 pct.s beskatning direkte af indkomsten, og vi har en formueskat, der reelt betyder, oppe over et vist trin, 22 pct. ekstra af et kapitalafkast på 10 pct.; det vil sige, at kapitalafkast kan samlet blive beskattet med op til 78 pct., efter at skattereformen er gennemført; arbejdsindkomst kan højst blive beskattet med 68 pct.

De eksempler, hr. Lenger nævner på grupper med lav indkomst, som kommer af med en anelse mere i skat, er ikke typiske eksempler. Det er heldigvis ikke typisk, at en, der arbejder på skiftehold hele året, kun tjener 120.000 kr., og den eneste grund til, at ved-